

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Opat Puluh Kagenep

Sabelas

Jeff Pippenger

2026-04-02

Nalika urang ngalaksanakeun ulikan ngeunaan sajarah anu disumputkeun, urang bakal mertimbangkeun boh garis nubuat internal boh garis nubuat éksternal anu ayeuna kaharti sajajar jeung sajarah ti waktu ahir dina ayat opat puluh nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji. Garis internal tina sajarah nubuat éta ditandaan ku kitab Wahyu dina pasal sabelas ayat sabelas. Garis éksternal ditandaan ku kitab Daniel dina pasal sabelas ayat sabelas. Garis éksternal Daniel 11—ayat 11 sumping dina sajarah dina taun 2014, jeung garis internal Wahyu 11—ayat 11 sumping dina sajarah dina tanggal 31 Désémber 2023. Garis éksternal ngawakilan tanduk Républikan tina sato galak bumi, jeung garis internal ngawakilan tanduk Protestan tina sato galak bumi.

Amérika Sarikat

Kitab Wahyu ngaidentifikasi hiji bangsa utama minangka jejer dina poé-poé panungtungan. Bangsa éta nya éta sato galak ti bumi anu maksa sakuliah dunya supaya nyembah ka sato galak laut kapapaan. Kitab Wahyu ngaidentifikasi hiji bangsa utama, hiji konfederasi sapuluh bangsa, jeung hiji garéja palsu. Bangsa éta nyaéta Amérika Sarikat, sato galak ti bumi dina pasal tilu welas; garéja palsu éta nyaéta sato galak laut dina pasal tilu welas; sarta konfederasi jahat sapuluh raja nurutkeun Alkitab nyaéta Perserikatan Bangsa-Bangsa. Tilu kakawasaan éta, anu dilambangkeun minangka naga, sato galak, jeung nabi palsu dina Wahyu genep welas, mingpin dunya ka Armagedon.

Maranéhna masing-masing diidentifikasi dina Daniel sabelas, ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima, tempat gereja palsu datang ka tungtungna di antara sagara-sagara jeung gunung suci anu mulya dina ayat opat puluh lima, anu sacara géografis saluyu jeung Armagedon dina Wahyu. Ayat opat puluh dimimitian dina taun 1798 nalika sato galak ti laut, nya éta gereja palsu, narima tatu anu matak paéh, sarta éta petikan ditungtungan ku éta sato galak ti laut anu dihirupkeun deui, anu mangrupa palacuran dina Wahyu tujuh welas, paéh pikeun kadua kalina, sahingga éta petikan réngsé pas di tempat éta dimimitian. Bangsa utama boh dina kitab Wahyu boh dina Daniel nyaéta Amérika Sarikat, sato galak ti bumi dina pasal pemberontakan, nyaéta Wahyu tilu welas. Sato galak ti bumi ogé nyaéta nabi palsu dina pasal genep welas tina Wahyu, sarta dina Daniel sabelas ayat opat puluh, éta téh kareta-kareta perang, kapal-kapal, jeung pasukan berkuda.

Satengah Kaleresan téh Lain Kaleresan Saréréa ogé

Bangsa anu jadi poko dina Daniel jeung Wahyu dina poé-poé panungtungan téh nyaéta Amérika Sarikat, jeung Daniel pasal sabelas dimimitian ku cara husus nangtukeun présidén panungtungan

bangsa éta. Kabeneran ieu téh hiji kanyataan Alkitabiah anu geus pasti, anu ditolak ku Adventis Poé Katujuh Laodikia ku nyumput di tukangeun satengah kabeneran. Satengah kabeneran anu dipaké ku maranéhna pikeun nyumput dina perkara ieu nyaéta kasapukan maranéhna yén Amérika Sarikat téh boh sato galak ti bumi dina Wahyu tilu welas boh ogé nabi palsu dina pasal genep welas; tapi maranéhna nampik ningali yén Donald Trump téh hiji poko utama tina nubuat Alkitabiah dina poé-poé panungtungan. Allah henteu kungsi robah, jeung nalika Anjeunna berinteraksi jeung Mesir, Firaun téh jadi poko utama dina sajarah kenabian; tuluy jeung Babul, Nebukadnésar jeung Belsyasar disebut ngaranna. Koresy disebut ngaranna. Darius disebut ngaranna. Alkitab sacara husus nangtukeun pangawasa panungtungan tina sato galak ti bumi éta, sarta éta lain rujukan nu saukur saliwatan. Adventisme nyaho saha Amérika Sarikat téh dina nubuat ahir jaman, tapi teu bisa ningali yén Allah nyarioskeun boh ka bangsana boh ka pamingpinna dina unggal skénario kenabian, sarta sakabéh sajarah suci saméméhna éta ngagambarkeun poé-poé panungtungan.

Tarompét dina Panglihatan Panungtungan

Donald Trump téh jejer kahiji dina tetenjo panungtungan Daniel, anu jadi puncak tina sakabéh tetenjo nubuat, lain ngan saukur dina kitab Daniel wungkul, tapi dina sakabéh Alkitab.

Jejer paningal pamungkas tina sajarah nubuat anu aya dina Firman Allah téh nyaéta Donald Trump. Anjeunna téh lambang anu nandakeun tapak-lacak nubuat lahiriah ahir jaman tina sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh. Anjeunna ogé mangrupa pameungkeut anu nandakeun jeung netepkeun garis batina tina saratus opat puluh opat rébu. Saratus opat puluh opat rébu téh tanduk Protestan dina sato galak bumi dina Wahyu tilu welas, sarta Donald Trump ngawakilan tanduk Republik tina sato galak anu sarua. Sato galak éta téh Konstitusi Amérika Sarikat sakumaha diwakilan ku pamaréntahan republik konstitusional anu dina mimitina nempatkeun pamisahan antara dua tanduk éta, tapi ahirna ngahijikeun tanduk-tanduk éta jadi hiji gambar tina sato galak laut kapausan.

Suster White sababaraha kali nyaluyukeun arca emas dina Daniel pasal tilu jeung hukum Minggu dina poé-poé panungtungan; ku kituna, saha anu dilambangkeun ku Nebukadnezar? Adventisme bakal ngawartoskeun ka anjeun yén éta téh Amérika Sarikat, sato galak ti bumi dina Wahyu pasal tilu welas, anu sarua jeung nétélakeun yén Babul lah anu ngalungkeun Sadrakh, Mesakh, jeung Abednego kana seuneu. Nebukadnezar lah anu ku Kitab Suci diidentifikasi minangka anu tanggung jawab dina mangsa hukum Minggu, jadi saha Nebukadnezar téh, lamun lain présidén anu maréntah nalika hukum Minggu anu geura datang éta sumping?

Tilu

Panempo anu pamungkas ti Daniel, nyaéta panempo di Walungan Hiddekel, kabagi jadi tilu pasal anu masing-masing saluyu jeung ciri-ciri tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Tilu pasal éta ngawakilan malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, tapi éta ogé ngawakilan amanat pamungkas Daniel. Amanatna anu kahiji dina pasal hiji ogé ngawakilan tilu malaikat dina Wahyu opat welas, sarta ku kituna tanda tangan Alfa jeung Omega diteundeun kana pasal hiji jeung kana panempo di

Walungan Hiddekel.

Tetempoan panungtungan Daniel ditangtukeun dina raraga kecap Ibrani “truth,” anu diwangun ku hurup kahiji, hurup katilu welas, jeung hurup panungtungan, nyaéta hurup ka dua puluh dua, tina alfabét Ibrani. Bab sapuluh ngawanohkeun Daniel salaku saurang murid nubuatan anu dirobah tina kaayaan Laodikia janten kaayaan Filadelfia dina poe ka dua puluh dua. Saterusna Daniel dipaparin kakawasaan pikeun ngartos kana paningkatan pangaweruh anu geus teu disegel deui, sakumaha dilambangkeun dina bab dua welas. Bab kahiji jeung bab panungtungan tina eta tetempoan nandakeun Daniel salaku lambang saratus opat puluh opat rebu, anu mangrupa para murid nubuatan anu sajati.

“Naon baé kamajuan intelektual manusa, ulah sakedapan ogé anjeunna ngira yén henteu aya kabutuhan pikeun nalungtik Kitab Suci kalayan tuntas tur sinambung demi meunangkeun cahaya anu leuwih ageng. Salaku hiji umat, urang dipanggil masing-masing pikeun jadi palajar nubuat.” Testimonies, jilid 5, 708.

Bab hiji nétélakeun bebeneran anu sarua jeung titingalian Walungan Hiddekel, sarta bab kahiji tina titingalian Walungan Hiddekel nétélakeun bebeneran anu sarua jeung bab katilu sarta panungtungna. Kitab Daniel ngamuat tandatangan Alpha jeung Omega, sabab bab hiji nétélakeun prosés pangujian tilu léngkah tina Injil anu langgeng, kitu deui bab dua welas. Saterusna, di jero tilu bab anu ngawangun titingalian panungtung Daniel, bab kahiji téh alpha jeung bab katilu téh omega. Ieu saluyu jeung ujian kahiji Daniel ngeunaan kadaharan naon anu kudu didahar, jeung ujian katilu sarta panungtungna nalika anjeunna dihakiman ku Nebukadnesar sanggeus tilu taun. Ujian alpha dina Daniel hiji nyaéta ngeunaan métodologi nalungtik Alkitab, sakumaha digambarkeun ku ngadahar dahareun Babul atawa dahareun végétarian.

Kasatiaan Daniel kana métodologi “line upon line” nyababkeun anjeunna kapanggih “dina sagala perkara hikmat jeung pangarti, anu ku raja dipariksa ti maranéhna, anjeunna manggihan yén maranéhna sapuluh kali leuwih hadé ti sakabéh tukang sihir jeung ahli nujum anu aya di sakuliah karajaanana.” Dina pasal dua belas omega, nya éta jalma-jalma wijaksana anu ngartos sagala perkara hikmat anu ditambahan nalika Firman nubuat dibuka segelna. Pasal dua belas téh mangrupa omega pikeun pasal hiji, sarta ogé omega pikeun pasal sapuluh, alpha tina titingalian Hiddekel. Dina eta alpha, pasal sapuluh, Daniel netep kana pangalaman rohani anu sajarah jeung jalma-jalma wijaksana anu netep kana pangalaman intelektual dina pasal dua belas. Pasal hiji negeskeun yén métodologi ulikan Alkitab lah anu ngamungkinkeun murid nubuat netep kana bebeneran boh sacara rohani boh sacara intelektual sangkan disegel.

Ngawakilan murid-murid nubuat anu sajati dina poé-poé panungtungan, Daniel jeung tilu jalma anu mulya téh nya éta jalma-jalma wijaksana anu lain ngan ukur ngarti kana nambahanana pangaweruh anu dibuka segelna dina waktu ahir dina taun 1989, tapi maranéhna ogé ngarti kana nambahanana pangaweruh dina 9/11. Tungtungna, maranéhna ngarti kana nambahanana pangaweruh anu dibuka segelna dina 31 Désémber 2023.

Dina usahana pikeun néangan cahaya nubuat Allah, maranéhna dirobah tina gerakan Laodisia Advent Poé Katujuh anu saratus opat puluh opat rébu kana gerakan Filadelfia anu saratus opat

puluh opat rébu. Nalika éta parobahan kajadian, maranéhna dipisahkeun ti jalma-jalma anu ngungsi tina titingalian tina kaca paningal.

Pesen ngeunaan Pangberontakan Manusa

Bab sapuluh jeung dua belas nyangkem kana saratus opat puluh opat rébu, sabab éta téh léngkah kahiji jeung katilu dina raraga bebeneran. Sanggeus dipaparin kakawasaan ku pangalaman batin tina visi kaca tingal dina bab sapuluh, bareng jeung dipaparin pencerahan ku pamahaman Daniel dua belas anu geus teu diségél deui, maranéhna kudu ngumumkeun amanat ngeunaan pambrontakan manusa. Amanat ngeunaan pambrontakan manusa dilambangkeun ku kitab Daniel jeung Wahyu, sarta amanat pambrontakan éta ditempatkeun dina raraga nubuat ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab sakumaha ditepikeun dina kitab Daniel. Symbolisme kenabian ngeunaan kasaksian pambrontakan manusa dina kitab Daniel digambarkeun sacara lengkep dina bab sawelas. Bab sawelas téh sajarah anu dimimitian dina ahirna Babul jeung awalna karajaan Media jeung Persia. Ku kituna, éta dimimitian ku tatu pati Babul, anu ngalambangkeun tatu pati kapausan dina taun 1798. Nalika tatu pati kapausan téh cageur dina hukum Minggu anu bakal geura datang, manéhna jadi hulu tina pasatuan rangkep tilu, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu. Sanggeus éta, manéhna jadi awéwé anu nunggang sato galak dina Wahyu tujuh belas, sarta dina tarang awéwé éta aya tulisan: Babul Agung. Dina hukum Minggu anu bakal geura datang, tatu pati boh Babul boh kapausan disageurkeun.

Pangbarontakan manusa anu digambarkeun ti mangsa Babul nepi ka ahir dunya mangrupa kerangka kitab Daniel, sarta pasalabelas mangrupikeun amanat nubuat lahiriah anu nyatet éta pangbarontakan dina poe-poe panungtungan. Kasaksian ngeunaan pangbarontakan anu kapanggih dina pasalabelas éta sajajar jeung aya di jero genep ayat panungtungan tina pasaléta. Genep ayat panungtungan éta nyaéta amanat ngeunaan pangbarontakan manusa, sarta genep ayat panungtungan éta digambarkeun ku jeung di jero sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh. Ku kituna kitab Daniel diringkeskeun jadi hiji pasal, anu saterusna diringkeskeun deui jadi genep ayat tina éta pasal kénéh, anu saterusna deui diringkeskeun kana sajarah nu disumputkeun tina satengah panungtungan hiji ayat.

Bababelas ngawakilan hurup katilu welas anu dipiheulaan ku hurup kahiji sarta dituturkeun ku hurup panungtung dina alfabét Ibrani, jeung anu kahiji sarta anu panungtung téh salawasna sarua. Bab kahiji ngaidéntifikasi jalma-jalma wijaksana keur dipisahkeun ti jalma-jalma bodo dina titingalian kaca eunteung, sarta bab panungtung ngaidéntifikasi jalma-jalma wijaksana keur dipisahkeun ti jalma-jalma bodo dina waktu pambukaan segel. Ilham ngawartosan ka urang yén panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa “mantep dina bebeneran, boh sacara intelektual boh sacara rohani.” Bab sapuluh ngaidéntifikasi panyegelan saratus opat puluh opat rébu sacara rohani, sarta bab dua welas nembongkeun anu intelektual. Bab sapuluh ngaidéntifikasi tilu sentuhan sarta tilu interaksi jeung mahluk-mahluk sawarga. Bab dua welas ngaidéntifikasi hiji pamurnian tilu-léngkah pikeun jalma-jalma wijaksana anu kahontal ku nambahanana bebeneran nubuat anu intelektual minangka “dimurnikeun, dipaputihan, jeung diuji.” Sakumaha bab sapuluh miboga dua lambang tina tilu, nyaéta tilu sentuhan jeung tilu patepungan sawarga, kitu deui bab dua welas miboga prosés pangwujian tilu-léngkah, kitu ogé tilu nubuat ngeunaan waktu.

Tilu patepungan sawarga dina pasal sapuluh mawa ciri kayaktian, sabab mahluk sawarga anu kahiji jeung anu panungtung berinteraksi jeung Daniel teh malaikat Jibril, ari anu di tengahna nya eta Mikail. Tilu malaikat, tapi Kristus teh malaikat dina langkah kadua. Tilu sentuhan eta ngalambangkeun hiji pangkuatan progresif tilu-langkah ka Daniel. Dina eta petikan Daniel ngaidentifikasi visi kaca paningal tilu kali, sarta ku kituna manehna nempatkeun tilu visi kaca paningal eta dina tujuh rujukan kana visi mareh dina pasal sapuluh. Dua kali kecap Ibrani mareh ditarjamahkeun jadi “appearance,” jeung dua kali jadi “vision,” sarta tilu kali deui ditarjamahkeun jadi “vision.” “Tilu kali deui” teh lain mareh, tapi wangun feminin tina mareh, nya eta marah. Pasal sapuluh ngabogaan tilu sentuhan pangkuatan progresif, tilu patepungan sawarga anu mawa ciri kayaktian, jeung tilu visi kaca paningal anu mangrupa bagian tina tujuh rujukan kana panampakan Kristus.

Penampakan

Dua kali kecap mareh ditarjamahkeun jadi “penampakan” saluyu jeung dua kali éta ditarjamahkeun jadi “visi.” Duanana babarengan nandaan Kristus minangka lambang anu nembongan minangka patok pituduh dina sajarah nubuat. Dina Wahyu pasal sapuluh, hiji malaikat turun sarta nempatkeun hiji suku dina darat jeung anu hiji deui dina laut. Nyonya White maparin béja ka urang yén malaikat éta téh “teu kurang ti Pribadi Yesus Kristus.” Malaikat dina Wahyu sapuluh téh “penampakan” Kristus dina sajarah nubuat. Anjeunna nembongan dina ayat tilu welas tina Daniel pasal dalapan minangka Palmoni, sarta dina Wahyu pasal lima jeung saterusna Anjeunna nembongan minangka Singa ti kaom Yuda. Daniel ngawakilan jalma-jalma dina poé-poé panungtungan anu nuturkeun penampakan-penampakan profétis Kristus, ka mana waé Anjeunna angkat. Lamun maranéhna satia pikeun ngalakukeun kitu, maranéhna bakal dipingpin ka visi kaca tingal, tempat jalma-jalma anu teu satia ngalungsur kabur.

Léngkah panyucian tilu hambalan dina pasal dua welas, anu dumasar kana pamahaman kana élmu anu ditambahan nalika hiji nubuat dibuka segelna, dibarengan ku tilu ‘nubuat waktu,’ anu ngawakilan tilu panggenapan anu béda pikeun masing-masing tina tilu ayat éta. Saréat tujuh ngeunaan sarébu dua ratus genep puluh taun, saréat sabelas ngeunaan sarébu dua ratus salapan puluh taun, jeung saréat dua welas ngeunaan sarébu tilu ratus tilu puluh lima taun, nandakeun tilu ayat anu masing-masing ngamuat hiji nubuat waktu anu geus kagénghapkeun dina sajarah, sarta saterusna dipikawanoh ku kaum Millerite minangka panguatan sajarah pikeun amanat anu ku maranéhna diproklamasikeun. Ramalan dina éta ayat, panggenapanana dina sajarah, jeung panerapan sajarah éta ku kaum Millerite, jadi kasaksian kana panggenapan dina poé-poé pamungkas tina tilu nubuat éta. Tapi panerapan waktu ku kaum Millerite geus teu valid deui, ku kituna rujukan-rujukan waktu dina éta ayat kudu diterapkeun minangka lambang, lain minangka waktu. Perlambangan éta diteguhkeun dina éta ayat-ayat ku cara nerapkeun éta ayat, panggenapan éta ayat dina sajarah, jeung pamedaran amanat ku kaum Millerite.

Kronologi pemberontakan manusa dina pasal sabelas dipatalikeun ku pasatuan, pajangjian, jeung perjangjian. Perjangjian-perjangjian manusa anu kagambarkeun dina sajarah pasal sabelas dipandingkeun jeung Perjangjian Ilahi.

"Dina poé-poé panungtungan sajarah dunya ieu, perjangjian Allah jeung umat-Na anu ngajaga parentah-parentah-Na bakal diperbaharui." Review and Herald, 26 Pébruari 1914.

Rum ngadegkeun sakabéh titingalian éta, sarta nalika Rum kapausan mimiti disaur dina pasalABELAS, maranéhna diidentifikasi minangka “maranéhana anu ninggalkeun perjangjian anu suci.” Garis internal dina Daniel pasalABELAS, anu ogé mangrupa garis internal dina sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh, ngawakilan maranéhana anu asup kana perjangjian jeung Allah dina poé-poé panungtungan, sedengkeun garis éksternal nandakeun maranéhana anu ninggalkeun éta perjangjian kénéh. Dina ngagambarkeun golongan anu moal meunang mangpaat tina paningkatan pangaweruh dina poé-poé panungtungan, sajarah éksternal maranéhna dirajut dina benang nu buat ngeunaan pasatujuan-pasatujuan manusa anu pegat.

Dianyam dina gurat batin saratus opat puluh opat rébu téh aya rupa-rupa lambang jeung gambaran ngeunaan hubungan perjangjian Allah jeung umat sésa-Na dina poé-poé panungtungan. Lambang bilangan “sabelas” mangrupa salah sahiji tina bebeneran éta, sarta kanyataan yén ayatABELAS dina pasalABELAS nangtukeun titingalian lahiriah jeung batiniyah ngeunaan poé-poé panungtungan ditegeskeun ku Yesaya ku cara ngaidentifikasi tujuan jeung padamelan umat perjangjian Allah dina poé panungtungan dina pasalABELAS, ayatABELAS.

Sarta bakal kajadian dina poé éta, yén Pangéran bakal ngulinkeun deui panangan-Na pikeun nu kadua kalina, guna ngarebut deui sesa umat-Na anu masih kari, ti Asyur, ti Mesir, ti Patros, ti Kus, ti Élam, ti Syinar, ti Hamat, jeung ti pulo-pulo di laut. Yesaya 11:11.

Panyebaran

Dina poé-poé panungtungan, umat sesa Allah bakal geus dua kali dipabarkeun, ku kituna maranéhna kudu dikumpulkeun. Ayat katujuh tina Daniel dua welas ngaidentifikasi hiji pabarkeunana umat Allah dina poé-poé panungtungan, ku sabab éta ngagambarkeun sarébu dua ratus genep puluh poé minangka lambang tina pabarkeun.

Sarta kuring ngadéngé lalaki anu maké lawon linen, anu aya di luhureun cai walungan, nalika anjeunna ngangkat leungeun katuhu jeung leungeun kénca ka langit, tuluy sumpah demi Anjeunna anu hirup salalanggengna yén éta bakal lumangsung salila saperiode, dua periode, jeung satengah periode; sarta lamun anjeunna geus ngarampungkeun ngabubarkeun kakawasaan umat suci, sakabéh hal ieu bakal réngsé. Daniel 12:7.

Dua saksi éta dipaparkeun ka mana-mana dina Wahyu pasalABELAS sanggeus maranéhna maparin kasaksian.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksian maranéhna, éta sato galak anu naék ti jero liang jurang anu taya dasarna bakal ngayakeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, jeung maéhan maranéhna. Jeung mayit-mayit maranéhna bakal ngagoler di jalan kota gedé éta, anu sacara rohani disebut Sadumu jeung Mesir, tempat Gusti urang ogé disalibkeun. Jeung jalma-jalma tina bangsa-bangsa, kulawarga-kulawarga, basa-basa, jeung umat-umat bakal ningali mayit-mayit maranéhna salila tilu poé satengah, sarta moal ngidinan mayit-mayit maranéhna dikurebkeun kana kuburan. Jeung jalma-jalma anu

maratuh di bumi bakal suka bungah ku sabab maranéhna, sarta barungah, sarta silih kirimkeun hadiah; sabab dua nabi ieu geus nyiksa jalma-jalma anu maratuh di bumi. Wahyu 11:7–10.

Dina ayat salajengna, ayat sabelas, dua saksi éta dihirupkeun deui tina maotna di jalan Sodom jeung Mesir. Maot anu sarua éta digambarkeun ku Yehezkiel minangka hiji lebak pinuh ku tulang-tulang paéh, garing, anu paburencay. Dua saksi éta ngawakilan tanduk Républikan jeung Protestan anu dipaéhan dina taun 2020. Tanduk Protestan maot dina ramalan palsuna ngeunaan 18 Juli 2020, jeung tanduk Républikan maot dina pamilihan 2020 anu dipaling. Yesaya nétélakeun yén nalika para saksi éta dihirupkeun deui, anu ku anjeunna diidentifikasi minangka dikumpulkeun pikeun kadua kalina, para saksi éta jadi panji anu ngumpulkeun pagawé jam kasabelas.

Jeung dina poe eta bakal aya hiji akar Isai, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa lain bakal datang: jeung pangreureuh-Na bakal mulya. Jeung bakal kajadian dina poe eta, yén Gusti bakal ngulurkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina, guna meunangkeun deui sesa umat-Na anu kari, ti Asyur, jeung ti Mesir, jeung ti Patros, jeung ti Kus, jeung ti Elam, jeung ti Sinear, jeung ti Hamat, jeung ti pulo-pulo laut. Jeung Anjeunna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israil, jeung ngahijikeun deui anu kaserak ti Yuda ti opat juru bumi. Yesaya 11:10–12.

Nalika Gusti mantengkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun, Anjeunna ngahimpun “nu katundung ti Israil.” “Nu katundung ti Israil” jadi panji pikeun bangsa-bangsa kapidir, sarta ku sabab éta maranéhna kudu heula ditundung saméméh dikumpulkeun. Maranéhna ditundung ka lebak tulang-tulang paéh milik Yehezkiel, sarta sanggeus dipaéhan, maranéhna ngagolér di jalan, di tempat anu ogé Gusti urang disalibkeun, ari golongan anu séjén mah suka bungah.

Dengekeun firman PANGERAN, eh maraneh anu ngageter ku firman-Na; dulur-dulur maraneh anu ngabencian ka maraneh, anu ngusir maraneh ku sabab ngaran Kami, maranehna nyarita, “Mugia PANGERAN dipupujikeun”: tapi Mantenna bakal nembongan pikeun kabungahan maraneh, ari maranehna bakal ngarasa era. Yesaya 66:5.

Maranéhna anu ngageter ku sabab Firman Allah diusir ku dulur-dulurna anu ngabenci ka maranéhna. Yermia nétélakeun naon anu kajadian ka dulur-dulur anu ngabenci panji éta.

Ku sabab éta, kieu timbalan PANGERAN: Tenjo, Kami rék ngadatangkeun cilaka ka maranéhna, anu moal bisa dipupuskeun ku maranéhna; sarta sanajan maranéhna ngajerit ka Kami, Kami moal ngadéngkeun maranéhna. Yermia 11:11.

Kontéks ayat sabelas nya éta perjangjian Allah, sarta sakabéh para nabi nyarita ngeunaan poé-pocé panungtungan, ku kituna perjangjian anu keur dipedar téh nyaéta panganyaran perjangjian jeung saratus opat puluh opat rébu.

Ieu pangandika anu sumping ka Yermia ti PANGERAN, saur-Na, “Dangukeun ku maraneh pangandika-pangandika perjangjian ieu, sarta ucapkeun ka lalaki-lalaki Yuda jeung ka pangeusi Yerusalem; sarta pok nyarita ka maranehna, Kieu timbalan PANGERAN, Allah

Israil: Dilaknat jalma anu henteu nurut kana pangandika-pangandika perjangjian ieu, anu ku Kami diparentahkeun ka karuhun maraneh dina poe Kami ngaluarkeun maranehna ti tanah Mesir, ti jero tungku beusi, saur Kami, ‘Tumut kana sora Kami, sarta laksanakeun eta sakur anu Kami parentahkeun ka maraneh; ku kituna maraneh bakal jadi umat Kami, sarta Kami bakal jadi Allah maraneh,’ supaya Kami ngalaksanakeun sumpah anu geus Kami ikrarkeun ka karuhun maraneh, pikeun maparin ka maranehna hiji nagri anu ngocor ku susu jeung madu, sakumaha kaayaanana dina poe ieu.” Geus kitu sim kuring ngawaler sarta ngandika, “Amin, nun PANGERAN.”

Geus PANGERAN nimbalan ka sim kuring, “Wawarankeun sakabéh ieu pangandika di kota-kota Yuda jeung di jalan-jalan Yerusalem, pokna, ‘Dangukeun ku maraneh pangandika tina ieu perjangjian, tuluy lampahkeun. Sabab ka karuhun maraneh ku Kami geus diwanti-wanti kalayan satemenna ti poé Kami ngaluarkeun maranehna ti tanah Mesir nepi ka poé ieu, unggal isuk-isuk ngingetan maranehna, pokna: Taat ka sora Kami. Tapi maranehna henteu nurut, jeung henteu ngadéngékeun, malah masing-masing leumpang nurutkeun panyangka haténa anu jahat; ku sabab kitu Kami bakal ngadatangkeun ka maranehna sakabéh pangandika tina ieu perjangjian, anu geus Kami parentahkeun supaya dipigawé ku maranehna; tapi maranehna henteu ngalampahkeunana.”

Sarta PANGERAN ngandika ka abdi, “Aya panghianatan kapanggih di antara jelema Yuda jeung di antara nu nyicingan Yerusalem. Maranéhna geus malik deui kana kajahatan karuhunna, anu nolak ngadéngé kana pangandika Kami; sarta maranéhna nuturkeun allah-allah séjén pikeun ngabakti ka maranéhna. Turunan Israél jeung turunan Yuda geus mungkir kana perjangjian Kami anu ku Kami dijieun jeung karuhunna. Ku sabab éta, kieu timbalan PANGERAN, ‘Manten, Kami rék ngadatangkeun malapetaka ka maranéhna, anu moal bisa ku maranéhna disingkahan; sanajan maranéhna sasambat ka Kami, Kami moal ngadéngékeun maranéhna.”’ Yermia 11:1–11.

Jejer poko pamariksaan kana Adventisme Poé Katujuh Laodisia anu diidentifikasikeun ku Yermia diulang deui ku Yéhezkiél dina pasalABELAS, ayatABELAS.

Kota ieu moal jadi kualimaraneh, jeung maraneh moal jadi daging di tengahna; tapi Kami bakal ngahakiman maraneh di wates Israil. Yehezkiel 11:11.

Wahyu sacara langsung ngaidentifikasikeun yén panyegelan dina Yehezkiel pasal salapan téh nyaéta panyegelan anu sarua tina saratus opat puluh opat rébu dina Wahyu pasal tujuh. AyatABELAS dina pasalABELAS ngan saukur mangrupa lajuning carita anu terus lumangsung dina narasi Yehezkiel ngeunaan pangadilan kana garéja Advent Poé Katujuh, anu ku Sister White diidentifikasikeun minangka Yerusalem dina Yehezkiel pasal salapan. Jalma-jalma anu henteu narima éta segel dihukum sarta dibinasakeun dina titingalian pasal salapan nepi kaABELAS.

Dina paningal ngeunaan 9/11 dina kitab Ezekiel nandakeun yén jalma-jalma anu teu satia dibawa ka luar Yerusalem pikeun dihukum, ku kituna nandakeun pamisahan panungtungan jalma-jalma anu ngaku dirina minangka garéja panungtungan anu digambarkeun dina kitab Wahyu. Lambang “sabelas,ABELAS” téh mangrupa lambang perjangjian anu diasupan ku saratus opat puluh opat rebu jeung Allah. Lamun éta angka dijumlahkeun, éta ngawakilan dua puluh dua, nyaéta sapersapuluh

tina dua ratus dua puluh, salah sahiji lambang tina ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan.

Dua ratus dua puluh taun antara 677 sareng 457 SM ngahubungkeun nubuat Daniel ngeunaan dua rébu tilu ratus poé sareng nubuat waktos Musa ngeunaan tujuh kali. Loba hal tiasa diidentifikasi dina dua ratus dua puluh taun éta minangka lambang tina pagawean panebusan anu dimimitian nalika éta dua nubuat sumping babarengan dina taun 1844. Loba hal tiasa ditepikeun ngeunaan naon anu sacara simbolis dilambangkeun ku angka dua puluh dua salaku perpuluhan tina dua ratus dua puluh, sakumaha halna ogé sareng angka sabelas. Anu ku sim kuring badé diidentifikasi di dieu nya éta hubungan antara sabelas sareng dua puluh dua.

Urang baris nuluykeun ieu pamanggih dina artikel salajengna.